

# Hayatın Dikenli Dikensiz Yolları

– Gülalkan · 15 Kasım 2014

Hayatın dikenli yollarında yürürken ayağınıza dikenler battı mı? Bu sorunun cevabı asfalt veya patikada yürüdüğünüze bağlı.

Nasıl yaşıyorsak yaşayalım, hayat nasıl bir şey diye düşünürüz bazen.

Kimi memnun ve mutludur, kimileri ise üzüntüler içinde yaşamaya çalışmaktadır.

Bu durumu bazıları şans bazıları da kader olarak nitelendirse de içinde bulunduğumuz ân, kişisel davranış ve kararlarımızın sonucudur.

Doğal afetlerin dışında yaşanan üzüntü verici olayları tamamen kader olarak düşünenler, öncesinde yapılan yanlışları görmezden gelmektedirler.

Bir aile örneği:

Dere yatağına kaçak gecekondu yapanlar gün gelip de şiddetli yağmurların oluşturduğu sellere teslim olan gecekondu için "kader" diyebilirler mi? O ânın şaşkınlığı ile ne yapacağının kararsızlığında resmi kurumları suçlayabilirler mi?

Tarafsız düşünebilme erdeminde suçlunun kendileri olduğunu kabulleneceklerdir.

Doğa tutkunluğu örneği:

Önümüzdeki günlerde olabilecek hava durumu hepimizin ilgi alanındadır. Hele ki dağcıların ilgisizliği mümkün değilken;

Bastıran kışın soğuk ve ayazında, buz tutmuş doruklara tırmanmak hangi akla hizmettir! Sonra da tipiye yakalanıp dağın bilmem kaçınıcı kilometresinde mahsur kalarak yetkililerden, akuttan yardım beklemek... (Ülkemizde aklını peynir ekmekle yiyenlerin mantıksız örnekleri bu günlerde çoğalmakta.)

Kurtarma ekibinin gecikmesiyle vahim sonuç oluşursa eğer bunun adına ne demek lazım?

Gençlik sevdaları örneğinden:

İki gönül bir olunca samanlık seyran olurmuş. ( O eskidendi, şimdilerde samanlık bile kalmadı)

Samanlıkların seyran olduğuna, sevginin tüm engelleri yıkabileceğine inanan iki sevgili ailelerinin

rızasına başvurmadan kaçarlar. Ailelere neden başvurulmaz, onay alamayacaklarını bildikleri için. Geliri olmayan işsiz daha da önemlisi "mesleksiz" bir genç için tabii ki onay çıkmaz keza kız da henüz talebedir mesela...

Önce barınma konusu, gencin ana babasının mekanındaki bir tek oda ile halledilir gibi. (samanlık tek odaya dönüştü)

Kız okulunu bitirince çalışmaya başlar eşi "ne iş olsa yaparım" dese de iş bulamaz.

Sokakta dolaşırken rastladığı tanıdıkları:

- Nerde çalışıyorsun?
- İş yok, bulduğum işler bana göre değil, arıyorum halâ...
- Nasıl geçiniyorsunuz? Hanım çalışıyor mu?
- O çalışıyor...
- Desene o çalışıyor, sen yiyorsun, utan utan...

Böyle bir diyalog duyarlı bir kişi için muhakkak ki üzüntü vericidir. (Duyarsızlar kapsam dışı) Üzgün ve çalışan karısına karşı ezilmiş durumdaki bu kişi, toplumda dışlanan, sonraki yıllarda çocukları olsa da ailede itibarsız bir konumda olacaktır ve,

Ezilen ruh haliyle suçlu arayacaktır:

Meslek veremedikleri için ailesini suçlar, ana-babasıyla arası açılır.

Resmi organları suçlar ama bu bir işe yaramaz.

Eşini suçlamaya başlayınca ipler gerilir ve kopar...

Çözüm bulmak için kıvranırken "başlangıçta kaçmanın yanlış" olduğu sonucuna varır ama kimseye itiraf edemez.

Trafikten örnek:

Hayatın gerçekte acımasız ve affedici yanının olmadığını söylesek...

Şehir içi ve şehirlerarası yollarda trafik kural ihlallerine sık şahit oluyoruz, bilhassa uzun yolda aşırı hız.

Bunun sonucunda kazalar üzüntü verici olsa da beklenen bir olaydır. Yaralanan belki de ölen sürücü için "kader" demek mantıktan uzak kalmak demek.

Genel olarak;

Çevremizdeki çok insan mantıksızlığının sonuçlarını kadere bağlar.

Günde iki paket sigarasını yaşam arkadaşı olarak kabullenen kişi bir zaman sonra akciğer kanseri oluşunu "kaderim" diye savunabilir mi?

Her akşam alkolünü ihmal etmeyen ve onu yaşamın keyfi olarak düşünen kişi siroz olduğunda "daha yaşım kaç ki, henüz hayata da doymadım, çocuklarıma da, bu nasıl bir kader" diyebilir mi?

Halihazırdaki işini bir kaç çalışanına bırakmış, kontrolden uzak ama "işin patronu benim" diyen kişi gün gelip de ardışıl gelen ödemelerin altından kalkamayıp iflas bayrağını çektiğinde suçu kime yükleyecektir? İflası kader olarak mı düşünecektir?

Başa gelen artı ve eksi her olayın odağında kişinin kendisi vardır.

Başarılar da aynı. Başarıyı şansa bağlayanları anlamak mümkün değil. Başarı gayretin, başarı kontrolün, başarı disiplinin, başarı tutarlı bir yaşam tarzının sonucudur.

Şans ise sadece dünyaya gelişte var örneğin eğitilmiş bir ailenin az kardeşli çocuğu olmak gibi.

Sonuç olarak irademizle yaptığımız her olayın karşılığını hayat bize aynen verir,

Çalışkan, gayretli ve tutumlu kişilere mükafat,

İşi sevmeyen vurdumduymaz ve rahat kişilere de ceza olarak...

Bugün yaşadığımız durum, geçmişte yaşadıklarımızın sonucudur,

Ne ekersen onu biçersin misali...

Selam ve sevgilerle...

Yurdagül Alkan.